• Časopis cirkevných škôl v Rajci •JEDENÁSTE číslo • december 2009

PRÁVE TY

Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri
obnov ducha pevného.

Žalm 51, 12

Editorial

Milí žiaci, študenti, pedagógovia, zamestnanci, rodičia a ostatní čitatelia!

Nie je tomu tak dávno, čo som v kine videl jeden veľmi zaujímavý film s názvom „Uhol pohľadu“. Hlavnou udalosťou vo filme bol atentát na amerického prezidenta. Režisér filmu perfektne vykreslil spomínaný atentát niekoľkokrát a vždy z pohľadu niekoho iného. Napr. z pohľadu osobnej ochranky, z pohľadu bežného človeka na námestí, z pohľadu atentátnika, z pohľadu samého prezidenta atď. Každý uhol pohľadu bol iný a originálny. Niekedy mám taký dojem, že uhol pohľadu na rôzne veci je veľmi dôležitý a že v živote je skoro všetko inak. Každý má svoju predstavu. Celkom inými očami vidí vysvedčenie svojho synčeka mama, inak otec, celkom inakšie učiteľka alebo jeho spolužiak. Vždy ide o to, ako sa na danú vec, či situáciu pozeráme.

Vianoce sú najkrajšími sviatkami v roku. Ale tiež záleží na tom, ako sa nich pozrieme a ako ich prežijeme. Z pohľadu človeka, ktorý neverí v Boha, sú to len nejaké „sviatky zimy“. Ale z pohľadu veriaceho kresťana je to oslava narodenia Ježiša Krista. Vianoce hovoria, že nás Boh miluje. Vianoce hovoria, že v Božích očiach máme veľkú cenu. Boh nám na Vianoce dáva to najcennejšie, čo má – svojho jediného Syna Ježiša. A v Ňom nám dáva odpustenie, lásku, pokoj a radosť...

Záleží len na nás, ako sa na Vianoce pozrieme a ako ich prežijeme. Niekedy stačí aj jediný lúč slnka a človek sa hneď poteší. Niekedy stačí láskavé slovo, pozdrav, pohladenie, úsmev... Tak málo treba na to, aby sme niekoho urobili šťastným.

Všetkým Vám prajem, aby ste nielen počas Vianoc, ale aj počas celého Nového roka 2010 mali otvorené srdce pre Boha i pre ľudí. Svätosť totiž spočíva v tom, že bežné veci napĺňame Božou láskou.

Mgr. Pavol Gera, kaplán

Duchovné obnovy

Úvaha o šťastí

Opozitum od slova smútok, je šťastie, radosť. Slovo šťastie má rozsiahly pojem. Každý človek ho berie inak, inak ho zažil. Položte si otázku, ako vieme, že prežívame šťastie, že sme šťastní? Odpoveď je jednoduchá, pociťujeme vnútorný pokoj, radosť, máme rozžiarené oči a úsmev na tvári.

Mojim šťastím sú predovšetkým moji rodičia, priatelia a ľudia, ktorým môžem naplno dôverovať. Moji rodičia sú starostliví, starajú sa o mňa a môjho brata najlepšie ako vedia. Človek je šťastný, kde vie, že môže naplno žiť a užívať si život, lebo je zdravý. So svojím životom som spokojná, mám skvelú rodinu, priateľov a som zdravá. Snažím sa rešpektovať rodičov, pomáhať im a vážiť si ich, lebo oni mi dali život. Oni boli tí, ktorí položili prvú tehličku šťastia v mojom živote. Naplno rozvíjam svoje záľuby, záujmy a talenty. Mám veľmi rada prírodu a zvieratá. Som človek, ktorý prežil aj smutné obdobie plné smútku, ale aj šťastia a radosti.

Aj napriek vojnám vo svete, nezhodám a finančnej kríze môžeme byť všetci šťastní. S pomocou rodiny, priateľov a blízkych sa dá šťastie zažiť. Šťastie je okolo nás, len treba pootvoriť oči a radovať sa aj z maličkostí.

Barbora Špalková 4.G

Duchovná obnova V. A

V jeden hrejivý októbrový podvečer, presnejšie 9.októbra, sme sa zhromaždili v pastoračnom centre, kde sme si najprv vybalili veci. Neskôr sme sa presunuli do školskej kaplnky, kde sme sa modlili a hovorili aj vlastné prosby. Opäť v pastoračnom centre sme sa navečerali a už plní energie sme sa všetci hrali zábavné hry. Po hrách sme si išli odpočinúť, aby sme ráno svieži mohli pokračovať v programe. Dievčatá a chlapci boli rozdelení, chlapci boli spolu v izbe aj s pánmi kaplánmi a dievčatá samostatne v inej izbe. Ráno, keď sme sa zobudili, sme sa umyli, naraňajkovali a išli sme pozerať rozprávku, ktorá sa všetkým veľmi páčila. Po skončení rozprávky nám pán kaplán porozdával papiere, na ktoré sme si obkreslili ruku a do nej napísali ,v akých veciach by sme sa chceli zlepšiť, zdokonaliť. Po tomto zamýšľaní sa nad sebou sme sa pripravili na sv. omšu, mnohí sme sa aj vyspovedali. Po skončení týchto skvelých chvíľ sme sa všetci vybrali na spomínanú sv. omšu do našej školskej kaplnky.

Natália Zmrhalová 5.A , Monika Majerčíková 6.G

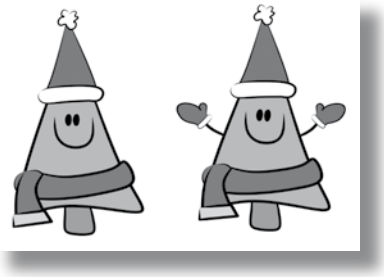

Naša 1. A trieda

Začalo sa to druhého septembra, keď sme všetci prváci prekročili prah našej školy. Boli sme veľmi nedočkaví, zvedaví ale i napätí. Niet sa čo diviť, veď nás čakal úplne nový svet. Všetko bolo pre nás nové a neznáme. Najskôr sme sa ocitli na svätej omši medzi obrovským spoločenstvom všetkých žiakov školy a potom sme v triede nesmelo pozerali na nových spolužiakov a, samozrejme, i na pani učiteľku. Naša plachosť sa však postupne vytratila , keď nás rodičia usadili do pekných, nových, lavíc a dostali sme šlabikáre plné obrázkov. Očká nám žiarili a tešili sme sa na chvíľu, keď sa začneme naozaj učiť.

Naše očakávania aj prišli. No najskôr sme sa ako spolužiaci skamarátili a objavovali všetko, čo bolo pre nás v škole neznáme. Potom sme sa začali pasovať s prvými povinnosťami žiaka – prváka. Dnes máme už prelúskané prvé písmená, slová i vety. Čítania sa teda nebojíme! S matematikou si ľahko tiež poradíme. No postrachom všetkých prvákov je kamarátka machuľa. Vždy sa objaví pri písaní nečakane, a nie a nie sa jej zbaviť. Vtedy sa nám zdá, že je to v škole naozaj ťažké. No našťastie máme aj ďalšie aktivity – cvičíme, spievame, maľujeme a na týchto hodinách nás vôbec nič netrápi.

Čaká nás ešte veľa úsilia, kým zvládneme celú abecedu, no my sme šikovní prváci a určite všetko hravo zvládneme. Veď možno na budúci školský rok do nášho časopisu už dokážeme napísať sami. Tak nám držte prsty.

Mgr. Jana Barteková

Imatrikulácie 5.G triedy

Dňa 19.11.2009 sa uskutočnili dlho očakávané imatrikulácie 5.G triedy - čiže tie naše!! Úloh, ktoré boli pre nás prichystané 7.G triedou, sme sa obávali, ale sme sa na ne aj tešili. Témou tohtoročných imatrikulácií bola MAFIA. Všetko sa začalo, keď si po nás prišli mafiáni do triedy, a niektorých prepadli aj na WC :-). Odviedli nás do šatne, kde nám zaviazali oči čiernymi šatkami a doviedli nás do telocvične. Vtedy dorazila rodina Corleone so svojimi ľuďmi. Dej príbehu sa odohrával v New Yorku v roku 1920. Vtedy nič nebolo také, ako sa zdalo. Raz mala mafia všetko, inokedy zase nič. Taký bol život mafie. Úlohy, ktoré sme museli zvládnuť, boli zábavné a pri niektorých sme si aj zacvičili. Prvá úloha bola o zručnosti, lebo každý mafián musí vedieť narábať so zbraňou. Potom nás prekvapili svojím maskovaním aj vianočné stromčeky, ktoré nenechávali nič na náhodu. A ako utekať z miesta činu? Najlepšie na kolobežke a kangarooball - ako sme sa mohli presvedčiť. Pravý mafián nemôže nikdy hladovať, a tak sa pekne papalo. A čo? Tyčinky a dobošky. Pri doboškách nám chlapci ukázali, ako vedia cvičiť. Mafiánske ženy musia aj pekne vyzerať. K tomu im dopomohla aj nová pleťová maska vyrobená z čisto prírodných výťažkov:-). Ústna hygiena je u nás pravdaže na 1. mieste a nová zubná pasta HORČICA, ktorú sme si mohli odskúšať, naozaj fungovala. A viete, aké ťažké je zabaviť donovu dcéru? Tá toho chce! A aby sa nikto z rodiny neotrávil žiadnym pitím, všetko museli odskúšať naši degustátori. Či to bol ocot, alebo slaná voda, bezpečnosti nikdy nie je dosť. No v tejto rodine nič nie je isté, preto aj táto rodina potrebuje mladú krv, a to sme my pre rodinu Corleone. Svoj sľub sme spečatili imatrikulačnými listinami. Každý získal svojho osobného DONA a zábava pokračovala na DISCO.

Hopsararara hopsasasasa.....už je koniec!!!

Takže: BONGIORNO!!!

M. Holeščáková- foto

M. Jantulík, J. Madajová 5. G

Exkurzia- Osvienčim

Len tesne po skončení dušičkovej oktávy sa žiaci a študenti našich škôl vybrali na exkurziu na jeden z najväčších cintorínov v Európe - do Osvienčimu. Začiatok dňa zodpovedal atmosfére miesta, na ktoré sme sa vychystali. No ani intenzívny dážď, prepichnu-

té pneumatiky na autobuse či chrípková epidémia nás nezastavili.

Dnešní tínedžeri vidia smrť a násilie denne – v televízii, videohrách..., je súčasťou ich života. Tu však na nich smrť a utrpenie kričali z každého kameňa, každej miestnosti, každého okna, plota... Všade ticho, len tábor, vy, hlas sprievodcu znejúci vo vašich ušiach cez slúchadlá, kopy kufrov, ľudských vlasov, okuliarov, hračiek, oblečenia, fotografií, plynové komory a spaľovne. Chodíte a pýtate sa, kde zostala ľudskosť.

Nepoznám človeka, ktorého by Osvienčim nechal ľahostajným. Niektorí sa tam vôbec neodvážia, iní len raz za život a tým odvážnejším vždy zviera hrdlo. No počula som aj o skupinách študentov, ktorí boli z areálu bývalého koncentračného tábora vyhodení pre neprístojné správanie. Bola som so študentmi v Osvienčime už viackrát a som veľmi rada a veľmi vďačná, že nám sa to nikdy nestalo. Svedčí to o tom, že máme v sebe ešte človeka, srdce a súcit.

Mgr. Martina Smiešková

„ Mini Talent show“

V našej škole sa dňa 16. októbra 2009 konal výlet do hlavného mesta SR- Bratislavy.

Zúčastnili sme sa natáčania televízneho programu STV „ Mini talent show.“ Popri ceste do televízie sme sa zastavili v nákupnom centre AVION. Tam sme mali takmer dvojhodinovú prestávku na nakupovanie. V samotnej televízii sa natáčali dva diely. V prvom sme mali možnosť vidieť úžasnú malú speváčku, perfektného huslistu a mnoho iných.

Nezabúdajme na porotcov Petra Pačutu, Ivetu Malachovskú, Roba Opatovského a samozrejme úžasných moderátorov Petra Marcina a šaša Mariána Čekovského, ktorí nás fantasticky zabávali celý večer. V STV sme mali tiež prehliadku televíznych štúdií. Videli sme štúdio Ranného magazínu, Športových správ, Hlavných správ a iných programov. Po skončení natáčania prvé-

Aktivity

ho dielu bola dlhá prestávka. Počas tejto prestávky mohli niektorí šikovníci získať fotky a autogramy známych osobností. V ďalšom dieli natáčania privítala moderátorská dvojica porotcov: Vaša Patejdla, Katarínu Hasprovú a Tomáša Bezdedu. Opäť sa bolo na čo pozerať. Účinkujúce mini talenty mali pripravené skvelé vystúpenia. Odzneli mnohé piesne a tance aj od samotných porotcov. Všetky boli perfektné. Ani sme sa nenazdali a program sa chýlil ku koncu. Všetci vyrazili na cestu domov. Zážitky z tejto cesty nám ostanú navždy.

Ďakujeme!!!

Monika Sýkorová 9.A

Kampaň Červené stužky

Konal sa 3. ročník celoslovenskej kampane pod týmto názvom. Jej organizátorom bolo Gymnázium sv. Františka v Žiline, vďaka projektu „ Zdravie v školách“ podporovanému MŠ SR a KŠÚ v Žiline .Je treba vysloviť vďaku aj mestu Žilina a primátorovi mesta. Táto by mala byť spoločnou kampaňou nielen stredných škôl ale aj iných typov škôl .Je to akcia nielen pre mladých ľudí, ale má to byť úloha všetkých ľudí.

Stretnutie študentov bolo organizované formou prednášky. Na konci tejto prednášky bolo povedané aby sa títo študenti pokúsili zorganizovať podobnú prednášku na svojej škole a tiež môžu nakresliť peknú pohľadnicu s touto problematikou.

Dôležitou úlohou bolo pripraviť reláciu do rozhlasu na tému AIDS.

Práve deň 1. december je považovaný za Svetový deň boja proti AIDS .Tento deň treba urobiť niečo, aby sa stal známym nielen na našich školách ale aj v našom najbližšom okolí.

Táto nákaza sa netýka iba ľudí v rozvojových krajinách, ale je to choroba rozšírená aj na Slovensku.

Ako to vidíme my študenti?

Nám sa páčili prednášky, ktoré boli doplnené o zaujímavú obrazovú dokumentáciu. Tiež sme sa dozvedeli veľa informácií o tejto nákaze ,ktorá je tak rozšírená medzi ľuďmi hlavne mladými.

1.decembra sa konala prednáška o AIDS, ktorú pomohla pripraviť 7.G za pomoci p. prof. Mgr. Zdenky Rybárikovej.

Preto treba povedať mladým ľuďom, aby sa večer pozreli na oblohu. Uvidia veľa hviezd, ktoré sú veľmi žiarivé a nádherne ožarujú noc...

študenti 7.G

Rozhovor s chlapcami, ktorí sa venujú nielen učeniu, ale aj svojim záľubám, a to hudbe a spevu

Najskôr vám prezradíme, ktorí chlapci sú to. Volajú sa Mišo, Maťo a Martin .

Títo chlapci navštevujú našu školu a v máji , ak sa všetko podarí ,opustia brány jej školy.

O aký žáner sa zaujímate?

Mišo, Maťo , Martin (všetci zborovo):o Alternatívny rock.

A čo názov vašej kapely?

Ochotne porozprávali ,aký mali pôvodný názov a ako sa premenovali po odchode ich gitaristu.

Inak len na doplnenie aj meno gitaristu je Maťo, ale on už nie je žiakom našej školy.

No , ale aby sme neodbočili od otázky. Pôvodný názov kapely bol Zlý nápad a neskôr Rádioaktívny materiál.

Na otázku, na aké nástroje hrajú, odpovedali :

Mišo: na bicie a zároveň spievam. Netrúfnem si na skladanie svojich pesničiek, ale spievam piesne od známych slovenských ,ale aj zahraničných interpretov.

Martin: Ja hrám na bas gitaru aj spievam. Taktiež využívam už zložené pesničky a neskladám svoje.

Maťo: Môj nástroj je elektrická gitara a tiež spievam.

Na otázku, prečo nemajú v kapele žiadne dievča, najprv smiech a potom povedali, že dievčatá zásadne do kapely neberú, ale majú aj svojich fanúšikov a medzi nimi sú aj dievčatá , dokonca ich spolužiačka z triedy.

Aké sú ich úspechy?

Mišo: Vystupujeme hlavne na zábavách, majálesoch a naposledy sme sa predviedli na našej

stužkovej.

Nezabudli sme sa spýtať na ich ciele...

Martin: Skladať svoje pesničky, nájsť sponzora a vydať svoj album.

A kde sa stretávajú, keď nacvičujú piesne alebo hranie na svoje nástroje?

Mišo: Je to zatiaľ iba v garáži, snáď zmeníme priestory za nejaké lepšie. No niekedy nám uvoľnia aj priestory v kultúrnom dome

Aké boli vaše záujmy v detstve?

Matej: Už ako chalana ma bavila hudba. Chcel som byť hudobníkom ,a preto som navštevoval aj hudobnú školu. Tiež som sa zúčastňoval rôznych súťaží .

Mišo: Chcel som byť vojakom, ale moje záujmy sa zmenili, keď som vytriezvel a začal som uvažovať triezvym rozumom.

Martin: Môj koníček bol futbal. No tiež sa moje záujmy zmenili, keď som dospel a zistil som, že obité a doráňané telo nie je nič moc.

Ktoré máte vzory?

Martin: Kuko- Horkýže slýže.

Mišo: Lars Ulrich- Metallica.

Maťo: James Hattfield- Metallica

To je v skratke všetko o našich hudobníkoch. Možno objavíme ďalšie talenty ,o ktorých Vám niečo prezradím, a tak nazrieme a odkryjeme ich vnútro.

A kde ich máme hľadať? Skúsime umiestniť nejakú schránku na chodbu, do ktorej by písali tí, ktorí sa venujú iným záujmom a chcú nám niečo o sebe prezradiť. Uviedli by svoje meno, priezvisko a triedu. Nemusíte sa báť, vaše meno sa nedozvedia, ak vy nebudete s tým súhlasiť..

Za rozhovor ďakuje ZL

Po stopách spolužitia človeka s prírodou na Sliezsku

V termíne od 23. júna do 4. júla sa 10 našich študentov z V., VI. a VII. ročníka Gymnázia Andreja Škrábika v Rajci spolu s 2 vedúcimi zúčastnili projektu „ Young people following in the steps of coexistence of man and nature in Silesia „. Išlo o multilaterálny projekt, ktorého sa okrem našich študentov zúčastnili aj študenti z Českej republiky a Bulharska. Projekt prebiehal v Českej republike, v mestách Praha a Třinec. Realizoval sa vďaka finančnému príspevku z programu Mládež v akcii. Cieľom projektu bolo oboznámiť sa s problematikou antropogénnych zásahov do životného prostredia a s rizikami, ktoré s tým súvisia. Druhým, nie menej dôležitým cieľom bola aj problematika xenofóbie a rasizmu.

Študenti sa na projekt pripravovali v rámci vyučovania na hodinách biológie a geografie, na ktorých sa zaoberali problematikou antropogénnych zásahov v okolí mesta Rajec, ale aj na hodinách náboženskej výchovy, na ktorých sa venovali problematike xenofóbie a rasizmu. V mimoškolskom čase si pripravovali prezentácie na uvedené témy v anglickom jazyku.

Počas realizácie projektu mali študenti vytvorený dostatočný priestor na vzájomné sa spoznávanie, komunikáciu i výmenu získaných poznatkov a skúseností.

V Prahe i Třinci riešili veľa zaujímavých úloh, ktoré sa týkali stanovených cieľov, pričom boli rozdelení do zmiešaných skupín, v každej skupine boli zastúpení študenti aj z Česka, aj zo Slovenska i Bulharska.

To, že sme určitý čas strávili v Prahe, malo svoj význam. Študenti dostali možnosť zoznámiť sa s atmosférou mesta, v ktorom sa denno-denne stretávajú príslušníci mnohých národností.

V Třinci sa realizovala väčšia časť projektu, ide o mesto, v ktorom žije bez väčších problémov viacero národností.

Na začiatku sme navštívili koncentračný tábor Osvienčim v Poľsku a získali tak dostatok podnetov na diskusiu, kam až môže rasizmus zájsť.

Čo sa týka antropogénnych zásahov bola pre nás podnetná návšteva Třineckých železiarní a diskusia s predstaviteľmi podniku. Veľa podnetov sme získali aj stretnutím so starostkou mesta, ktorá nás zaujímavo informovala o histórii mesta, súčasnosti i plánoch do budúcnosti. Zaujímala nás najmä spolupráca mesta so železiarňami a aktivity týkajúce sa ochrany prírody a zdravia ľudí v meste.

Počas celého trvania projektu si študenti viedli projektový denník. Na každý deň bola určená skupinka študentov, z každej krajiny jeden zástupca, ktorí zaznamenávali priebeh celého dňa.

Prínosom projektu bolo aj zlepšenie komunikačných schopností našich študentov.

RNDr. Zuzana Dávidíková

Páčila sa mi téma projektu, vďaka ktorej som sa dozvedela nové zaujímavé veci. Mohla som si pozrieť krásne pamiatky Prahy, ktoré očaria takmer skoro každého. Zistila som ako sa dá ekologickejšie žiť , a tým chrániť našu Zem. V Třínci ma najviac oslovila exkurzia v železiarniach bol to neobyčajný zážitok. V tomto nemalom mestečku sme sa spoznali s mnohými skvelými ľuďmi, ktorých snáď stretneme aj na ďalších projektoch. Vďaka bulharskej časti skupinky sme si mohli zlepšiť angličtinu a lepšie spoznať ich krajinu počas prezentácii, ktoré sme mali nachystané. Spoznali sme aj českú kultúru a my sme im na oplátku predstavili našu krajinu. Ako jednu z odmien sme dostali bobovú dráhu , ktorú sme si všetci riadne užili. Dúfam, že na ďalšom projekte spoznám tiež takýchto super ľudí a niečomu novému sa priučím.

Monika Majerčíková 6.G

Téma bola pre mňa veľmi zaujímavá, myslím, že o rasizme a antropogénnych zásahoch do životného prostredia sa dá dosť diskutovať. Tiež som bola veľmi spokojná s programom, ktorý pre nás pripravili. Veľmi ma potešili rôzne ekologické hry a túry do prírody. Najväčšiu zábavu som si užila na bobovej dráhe . Domov som sa vrátila s pocitom, že som navštívila jedno z najkrajších miest, ktoré dýcha históriou – Prahu.

Z. Zmrhalová

Naša stužková

Navždy sa zachová v pamäti stužková... Slová tejto piesne nám dnes pripomínajú nezabudnuteľný zážitok. 20. novembra 2009 konečne nastal pre nás „deň D". Všetci, plní očakávania, ale aj obáv, sme sa postupne začali schádzať. Ako býva zvykom, aj my sme začali sv. omšou. Atmosféra by sa dala doslova krájať. Dievčatá v krásnych šatách, z chlapcov sa zrazu stali „riadni dospeláci".

Začiatok sa nezaobišiel bez menších trapasov, ale nemôžeme byť vo všetkom predsa dokonalí! :) Moderátori úvod zvládli na výbornú a program sa mohol začať. Predstavili sme sa ako veľké hviezdy v Šou plnej hviezd, kde nemohol chýbať Ružový panter, Titanic, Baywatch, George – Kráľ džungle či Hriešny tanec. Po skvelom úvode, ktorý zožal úspech, prišla na scénu kapela v podaní našich spolužiakov – Maťo Jaššo, Mišo Miškovský a Maťo Mojžiš. Pod pódiom nechýbali dievčatá, verné fanúšičky.

Ďalšie číslo bolo tanečné – náš spoločne nacvičovaný Thriller od Michaela Jacksona. K najlepším tanečníkom všetkých čias samozrejme patrí Maťo Mojžiš, ktorý svoju úlohu v čiernom klobúku zvládol geniálne.

K dobrej zábave nepochybne prispela aj scénka s Editou Papeky a jej pomocníkmi Mekym a Fekym. Číslo sa viedlo v duchu „cica nežer".

Počas tanečných kôl, kedy dostal svoj priestor aj DJ, takmer všetci rodičia, a aj učitelia, doslova okupovali parket.

Našu triednu profesorku I. Babulovú sme prekvapili polnočným súdom. Sudkyňa bola nekompromisná, nakoniec zo súdu vzišlo podpísané prehlásenie o milovanej 8.G triede.

Po tombole, krájaní torty a kapustnici už nič nebránilo zábave, ktorá trvala až do rána. Pred 6.hodinou rannou poslední vytrvalci opustili Kultúrny dom v Rajci, čo znamenalo definitívny koniec našej stužkovej.

Na záver by som sa za celý kolektív chcela poďakovať pánovi riaditeľovi, pani profesorke triednej, pánovi kaplánovi, i celému pedagogickému zboru, ktorí nás na stužkovej podporili svojou účasťou.

M. Rosinčinová

Ďakujeme všetkým, ktorí sa počas roka 2009 podieľali na tvorbe, prispievali, alebo iným spôsobom podporovali NÁŠ školský časopis.

A všetkým našim čitateľom prajeme požehnané prežitie Vianoc a v Novom roku 2010 veľa Božích milostí.

Redakcia

Gymnázium Andreja Škrábika, Nám. A. Škrábika 5, 015 01 Rajec
Základná cirkevná škola sv. J. Vianneyho, Nám. A. Škrábika 5, 015 01 Rajec
tel.: 041 - 542 2619, mob.: 0903 700 300,
ČÚ GAŠ: 79035-432/0200, ČÚ ZCŠ: 65530-432/0200
email: cirkevna@bb.telecom.sk
web GAŠ: www.gymas.sk, web ZCŠ: zcsrajec.edupage.org

Redakčná rada

Prispievatelia: M. Majerčíková, N. Zmrhalová, M. Rosinčinová, B. Špalková, M. Sýkorová, M.Jantulík, J.Madajová

Grafická a technická realizácia: PZ

Zodpovedné: Mgr. Z. Lacková, Mgr. M. Macková